نورک اکا

ليکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

خليځ: ... / کال ۱۴۰۵ ...

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

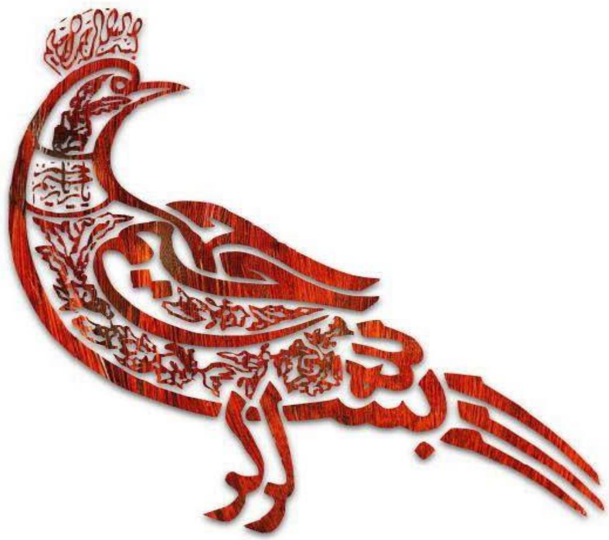

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: نورک اکا

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پښتنی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - ورځ / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښنتۍ.. ۱

بسم الله الرحمن الرحیم ۲

لیکي پوهه:.. ۳

لړلیک ٤

تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥

د یادښتونو له پاره:.. ۷

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان) ۸

د چاپ شویو کتابونو لېست.. ٦۹

د کار لاندې کتابونو لېست ۷۳

د امکان او وخت په صورت کې... ۷٤

د پخښنتۍ څټ ۷٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

ترانې (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللّٰهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د تولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل يوه بل حقيقي داستان يا ناول چې کيسه يې په هېواد کې د ننه، فارياب ولايت کې پيل شوې، وروسته بيا کابل ښار ته غزېدلې او روانه ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره ګډ (شريکه) کړم.

زما د کتابونو مينه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مينه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پيژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښنه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونې:

- د پخښنتی انځور نور محمد (نورک اکا) په اجازې سره، اخيستل شوی او خپور شوی دی.
- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شريکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

هغه څه باندې ۸۰ اتیا کاله پخوا د فاریاب ولایت مرکز(میمنې) په یوه کلي کې او دیندراه کورنۍ کې، دې دنیا ته سترګې خلاصې کړې.

اصلي نوم یې نور محمد او بیا وروسته په نورک اکا مشهور شو.

د پلار نوم یې ګدای محمد او ډېر خواریکښ سړی و.

هغه ډېره مهربانه، غیرتي ښځه، دوې زامن او یوه لور درلودل.

هغوی ټولو، په خوشحالۍ سره ژوند تېراوه.

څه موده تېره شوه.

پلار یې ډېر کلک (سخت) ناروغه شو.

ښځې یې، هغه ډاکټر ته، بوته.

ډاکټر، هغه معاینه کړ.

څه دوایې یې ورته ورکړه.

هغه د دوا پر خوړو، پیل کړ.

مګر ورځ تر بلې به، ورانېده.

د هغه ښځه، امېندواره وه.

د درو میاشتو، ماشوم یې په خېټه (نس) کې و.

خپل مېړه به یې په ډاکټرانو او کله به یې په ملایانو او میا ګانو هم ګرځاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

هېڅ کس (هېڅوک) و نه توانېد چې، د هغه دوايي وکړي.

شپږ میاشتې تېرې شوې.

د هغوی کور ته، نوي ماشوم راغی.

په لمړی ورځ يې هغه، نږدې جومات ته وېوړ.

ملا امام د هغه په غوږ کې آذان وکړ او نوم يې پرې، نورمحمد کېښود.

درې ورځې يې لا نه وې تېرې شوې چې گدای محمد یانې د نورمحمد پلار مړ شو.

خلک راټول او هغه يې د سیمې د دود سره سم، خاورو ته وسپاره.

د نور محمد دوې ورونه او يوه خور لږ لوی وو.

په خوشحالۍ کې د هغوی کور ته غم هم د ننه شو.

چا به ويل چې:

نورمحمد بد گام (قدمه) و.

ځینو نورو به ویل:

دا د خدای رضا وه.

ښه او بد، د هغه په لاس کې دي.

هر څه وغواړي، هغه کوي.

د گدای محمد ورونو او نورو دوستانو د هغه پاتیا (فاتحه) واخیسته او هغه پسې يې د دريیمې ورځې خیر او خیرات هم وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د ګدای محمد ورونو، خویندو، او د هغه د ښځې دوستانو به د هغوی سره مرستې کوې، ځکه چې د هغه زامن او لور خورا کوشنیان وو.

مور به یې د هغوی پا لنه (سر پرستي) کوه.

ماشومان، ورځ تر بلې لوېدل.

هغوی ته کوم نږدې، ښوونځی نه و.

هغوی ټول بې زده کړې پاتې او ځوانان شوو.

هغوی ځانونو ته،دندې (کارونه) و موندل.

هر څه چې به یې ګټل، په ګده به یې خوړل او ژوند به یې په خورا خوشحالۍ سره، تېراوه.

ورونو یې د شاهي حکومت کانون (قانون) سره سم عسکرۍ خدمت ته لاړل او وروسته په خپلو دندو(کارونو) اخته شوو.

هر چا واده وکړ او د ګډ کور نه، جلا شوو.

خور یې هم واده شوه.

نور محمد هم یوویشت کلن او عسکرۍ ته سوک (سوق ، ور وپیژندل) شو.

څو ورځې وروسته یې د عسکرۍ دندې له پاره، کابل ښار ته ولېږه.

هغه د عسکرۍ دنده، په کابل کې، په یوې قشلې (فرقې) کې، پیل کړه.

د جمعي په ورځو به د کابل ښار مرکز ته، ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

په دې ورځ چې عمومي رخصتي وه، نه يواځې ملکي کارکونکي بلکه نظامي کار کونکي هم، رخصت وو.

د هېواد ګوټ، ګوټ نه راغلي ځوانان د عسکرۍ تېرولو د پاره چې کابل ولايت بيا خاصتآ کابل ښار ته راغلي وو، د جمعې په ورځ به ښار ته د خپل اړين توکو اخيستلو، ليک لېږلو، دوستانو او انډيوالانو ليدو له پاره، ښار ته، تلل.

هغوی سهار وختي به خپل ځانونه ښار ته رسول، دغرمې ډوډۍ به يې هم د چاينکي خونو، کبابي کاپيو(کافيو) او همدا راز د پل خشتي جومات تر څنګ د تولکی پلو، په خوړو او شين چای څښلو تېراوه.

د جمعې لمونځونه به يې د پل خشتي، شاه دوشمشېرې، آخر جاده، پخته فروشی او د زاړه ښار په نورو جوماتونو کې د ځايي خلکو تر څنګ (خوا) په جمع ادا کاوه او تر مازيګر ناوخته به، په ښار کې ګرځېدل او کله ناکله به د کابل سيند پر دواړو غاړو کېناستل او د سيند ننداره به يې کوه.

ځينې به يې د هغه پېر سينماوو ته تلل او د هندي پلمونو(فلمونو) ننداره به يې کوه.

په دې ورځ به، کابل ښاريان ډېر لږ، ښار او بازار ته وتل.

ښځې خو به هېڅ نه ليدل کېدي، کوم يوه که به د ډېر مجبوريت پر بنسټ له کوره وته، هغه به هم، د خپل شرعي محرم سره وته.

دا ورځ په کابل او ځينو نورو ښارونو کې په عسکر بازار ورځ، هم يا دېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

نورک اکا هم د نور عسکرو په شان د سهار چای د څښلو نه وروسته د خپلو انډیوالانو سره ښار ته، ته.

هغه ځو انډیوالان د خپل ولایت ځخه موندلي وو، کوم چې د کاه فروشۍ په کوځې کې یې د چرګانو کاروبار، کاوه.

هغه به هم الته ته، د پل خشتي جومات تر څنګ به کېناسته هم به یې د چرګانو ننداره کوه او هم به یې شین چای څښه.

د غرمې په وخت کې به یې الته تولکي پلو اخیست کوم چې پاو په یوه غېران (قېران) د هماغه وخت پیسې وې، اخیست.

دا پلو به تود، خوشبویه او د آهن چادري په غابونو کې، کوم چې به د محلي البی (حلبي) جوړونکو د خو۱ا جوړ شوي وو، پلورېدل کېده.

عسکرو به دا پلو په مزه، مزه خوړه (خوړل).

بیا به یې، الته د زاړو برنجي (برونز) سماوارونو نه، شین چای اخیست، کوم کې به چې په ښکلو چیني چاینکو کې اچول کېده او د شنو چیني پیالو کې، کومو چې لاستي یې نه درلودل، څښل.

دا پیالي غوريي (شین) رنګ درلود او په اوزبکي پیالو مشهورې وې.

مازیګر به ورو، ورو سره غونډېدل او په ښاري بسونو کې به، خپلو فرقو یانې (یعنې) دندو خوا ته، تلل.

نورک اکا هم د نورو عسکرو په شان یوه غاب تولکي پلو اخیست او په خوند به یې خوړ.

وروسته به یې شین چای هم څښه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

کومه چرګه او یا چرګ چې به يې سهار د ګټې له پاره اخیستی و، د غران (قران) او یا روپۍ په ګټه به يې خرخ او د خپل د غرمې ډوډۍ، چای او د دواړو خواوو، د موټر کرایه به يې، وېسته.

هغه هېڅ کله نه غوښتل چې په اخیستل شویو چرګانو کې، تاوان (نقصان، ضرر) وکړي.

کله به يې چې چرګان په ګټه نه خرڅېدل، بیا به يې هغه خپل ملګري ته پرېښودل، چې هغه ته يې خرڅ او پیسې ترې په بله جمعې ورځې کې، واخلي.

داسې ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

یوه کال عسکري يې تېره کړه، بیا بل کال هم تېر شو.

هغه د عسکرۍ نه، خلاص (ترخیض) شو.

بیا دوې شپې يې د خپلو ملګرو سره د کاه فروشۍ په کوڅې کې تېرې کړې.

دوې ورځې وروسته، د خپلو نورو اندیوالانو سره، خپل ټاټوبې یانی پلارنې ځای، فاریاب و لایت ته، لاړ.

څه موده يې الته تېره کړه.

مور يې هم مړه شوه.

ورونو يې، واده وکړ.

بیا يې خور هم واده شوه.

نورک اکا الته ډېر کوښښ وکړ تر څو دنده و مومي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر هغه، بريالی نه شو.

څه موده يې تېره کړه.

ډېر په تنګ شو.

بيا يې خپل ورور ته، و ويل:

دلته اخوا دېخوا ګرځم، کومه دنده هم نه شته.

مفت خوري مې هم، نه خوښېږي.

ښه به وي، د کوم دندې او يا کار د پاره، کابل ته لاړ شم.

ورور يې و ويل:

سمه ده!

هر څه چې ستا خوښه وي.

هغه سهار وختي له خوبه، پاڅېد.

اودس او لمونځ نه وروسته يې، خپل ورور نه خدای پاماني واخيسته او ميمنې ښار ته، لاړ.

التـه، د کابل ولايت په بس کې، کښېناست.

نيمه ګړۍ وروسته، بس ډک او د سرای نه کابل ښار پر لور يې ،حرکت و کړ.

ماښام بس کابل ته ورسېد.

مسافر ترې، ښکته شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

هرڅوک، په خپلو موخو پسې لاړل.

نورک اکا هم د نورو مسافر په څېر له بس نه کښته او د کابل ښار مرکز خوا روان شو.

البته د کاه فروشۍ کوڅې ته ننوت او د خپلو ملګرو کوټې ته، نږدې شو.

دروازه يې و ټکوه.

ملګري يې، دروازه خلاصه کړه.

ګوري چې د دروازې تر څنګ، نورک اکا ولاړ دی.

هغه يې په غېږ کې ونيو او د هغه سره يې روغبړ وکړ.

بيا يې هغه د لاس نه ونيو او کوټې ته يې د ننه کړ.

ملګرو يې هغه ته توشکه سمه او د هغه يې وغوښتل چې پرې کښېني.

بل ملګرې يې بالښت د هغه تر څنګ کېښود.

يوه ملګر يې چايجوش واخيست او د کوټې نه، د باندې شو.

د سماوار نه يې، هغه ته شين چای راوړ او په پيالو کې يې و وېشه.

لږ کابلۍ شېرينۍ يې ملګري د الماری نه په غاب کې واخيسته او د نورک اکا مخې ته يې کېښوده.

خبرې، اترې پيل شوې.

لمړی کورنۍ خبرې پيل او ملګرو يې د هغه د مور د مړينې په هکله، دوعا (دعا)، وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا ټولو، آمین و ویل.

چای وڅښل شو.

د شپې ډوډۍ وخت ورسېد.

ملګرو یې، څه وریجې چې د غرمې نه پاتې وي، تودې کړې.

ټولو په خوراک، پیل کړ.

وروسته، د کسب او کار، خبرې پیل شوې.

بحث د چرګانو پلور او پېر و.

یوه به ویل:

نن مې دوې روپۍ وګټې.

بل به ویل:

نن بازار سوړ و، یواځې دوي چرګان مې په هندوانو خرڅ کړل او په هغو کې مې، ډېره ګټه وکړه.

بل یې و ویل:

کاشکې زمونږ ټول پېرودونکی، هندوان وی.

هغوی، ډېرې جګړې، نه کوي.

بیا نورک اکا، وخندل.

ټول خو، هندوان، نه دې.

دلته ۹۸ سلنه مسلمانان، ژوند کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

نورک اکا و ویل:

تاسو ډېر ظالمان یاست.

ډېره ګټه د هر چا، خوښه راځي.

انصاف، ښه شی دی.

بیا، بل ملګري یې و ویل:

سمه ده!

هر څوک به په هغې دنیا کې، خپل ځواب وایی.

په دري ژبې کې وایي:

در دکان قصابی، بز از پای خود و گوسفند از پای خود آویزان است.

په خبرو خبرو، شپه پخه شوه.

د نورک اکا مشر ملګري و ویل:

شپه، پخه ده.

ښه به وي، چې شپه جوړه او ټول بیده شوو.

بیا توشکې اوارې او هر کس پر خپلو ځایونو پرېوتل او بړستنې یې پر ځانونو و غوړوې (کش کړې).

نورک اکا هم، په یوې توشکې پرېوت او خپل پټو یې پر ځان کش کړ.

ملګر یې، غږ کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

یوه برېستنه واخله.

د کابل اوا(هوا) سهار وختي، سړه وي.

بیا به دې ساړه او ناروغه شي.

نورک اکا د خپل ملګري خبره، و منه.

هغه هم پر ځان برېستنه واچوه او بیده شو.

سهار وختي، ټول د لمانځه د ادا کولو د پاره پاڅېدل او کاه فروشي جومات ته، لاړل.

لمړی یې اودسونه او بیا یې لمونځ په جمع، ادا کړ.

د لمانځه نه وروسته، ټول کوټې ته، ستانه شو.

چای و څښل شو او ملګرو یې و ویل:

ته په کوټې کې، کښېنه!

مونږ به د کار او بار پسې لاړ شو.

نورک اکا و ویل:

زه هم د کارو بار له پاره (په خاطر)، دلته راغلی یم.

کوټې کې، زما زړه په تنګ راځي.

زه هم غواړم د چرګانو، کارو بار پیل کړم.

ملګرو یې و ویل:

ستا خوښه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ځرنګه چې ته، خوشحاله یې.

نورک اکا هم د کوټې نه، د باندې شو.

ملګرو یې، دروازه وتړه.

بیا ټول د کاه فروشۍ کوځې پیل چې د پل خشتي څټ ته نږدې وه، لاړل.

چا خپل پروني اخیستي چرګان او چرګې د لرګو کفسونو سره سړک غاړې ته کېښودل، تر څو یې په ښې بیې یا ګټه، وپلوري.

نورک اکا هم د هغو تر څنګ کښېناست.

کوم کس (چا) چې به چرګان او چرګې پلور د پاره راوړې، په جګړو ،جګړو به یې پېرودل او لږ ځنډ وروسته به یې په ګټه پلورل.

غرمه شوه.

د تولکي تود پلو بوی هرې خوا، خپور شو.

نورک اکا هم د خپلو ملګرو سره روان شو او الته یې په خپلو ګټلو پیسو تولکی پلو، و خوړ.

بیا یې شین چای هم و څښه.

لمانځه نه وروسته، بېرته خپل ځای ته، ستون شو او تر ماښامه، په پېر او پلور اخته و.

ماښام د ملګرو سره یوه ځای، د هغوی کوټې ته، لاړ.

د شپې ډوډۍ خوړو نه وروسته، خپلو ملګروته یې، و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه غواړم په ټولو چارو کې د تاسو سره، خپله ونډه واخلم.

د کوټې د کرايې نه نيولې، تر خوړو او کالي منځلو، پورې.

ملګرو يې و ويل:

ته زمونږ، مېلمه يې.

مېلمه د خدای دوست دی.

مونږ د تا نه پيسې، نه اخلو.

نورک اکا د دري ژبې متل، و ويل:

مهمان يک روز، دو روز نه، تا نو روز.

ملګرو يې و ويل:

سمه ده!

هر څه چې، ستا خوښه وي.

سر له سبا، هغه هم په ټولو خرڅو(خرچو، مصرفونو) کې ونډه پيل کړه.

نورک اکا په کابل کې خوشحاله ژوند، پيل کړ.

سهار چای سره به يې حلوا کومه چې د خلکو د خوا، پل خشتي جومات ته خېرمه د خيرات او يا د قرانکريم ختم نه وروسته وېشل کېده، د نانوايي تودې ډوډۍ سره به يې لاس ته راوړه او د چای سره به يې خوړه.

غرمه يې هم د تولکي پلو، پر زړه پورې خواړه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

شپه به د ملګرو سره د الوګانو(کچالانو) په پیاوي تېروه.

څه موده تېره شوه.

هغه ته یوه لیک ورسېد.

په لیک کې لیکل شوي و.

سلام و علیکم ورحمت الله و برکاته!
برادرمحترم، نور محمد خان:
یک هفته بعد در روز جمعه عروسی من است.
از شما دعوت به عمل می آید تا در عروسی بنده اشتراک نموده ممنون سازید.
با احترام
برادر بزرگ شما

نورک اکا هم د خپلو زېرمو پیسو نه یوه اندازه پیسې بېلې او پر هغو يې خپل ورور او ورېنداري ته، څه سوغات واخیستل او د چهار شنبې په ورځ يې، د کابل ښار نه، حرکت وکړ.

لمړی مزار شریف ښار او بیا وروسته د پنج شنبې په ورځ ناوخته فاریاب ولایت مرکز، میمنې ښار ته، ورسېد.

څو د کیکې (دقیقو) نه وروسته، هغه خپل پلارني کور ته، ورسېد.

دروازه يې وټکوه.

کشر ورور يې دروازې ته، راغی.

هغه دروازه، خلاصه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ويې ليد چې، يوه کس د دروازه تر څنګ (شا) ولاړ دی، مخه يې بلې خوا وه.

کشر ورور يې، هغه ته سلام ورکړ.

د نورک اکا ورته، پام شو.

بيا يې يو بل ته غېږه ورکړه او دواړو سره روغبړ وکړ.

ورونه او خور يې الته په وطن کې، ژوند کاوه.

خپله نور محمد، په کابل کې مسافر و.

نور محمد هم ډېر کاله وروسته، الته تللی و.

بيا کور ته، ننوت.

خور يې هم د هغه مخې ته راو وته او هغه ته يې سلام ورکړ.

هغه هم د خپلې خورې سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا يې هغه ته، و ويل:

دې کوټې ته، راشه!

نورمحمد د ميلمه کوټې ته، ننوت او پر يوې توشکې، کښېناست.

سوغات يې هم خوا ته، کېښودل.

بيا يې يوه بالښت تر څنګ (شا) کېښود.

خور يې و پوښتل:

دا څه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور محمد و ویل:

دا سوغات دي.

خور يې بيا وپوښتل:

سوغات دې چا ته، راوړي دي؟

هغه و ویل:

ورور او ورېنداري ته مې، راوړلې دي.

هغې و ویل:

زه خو دې په ياد هم، نه وم.

نور محمد و ویل:

په ياد مې، وې.

خو وخت لنډ او مناسبه سوغات مې په مخه، را نه غلل.

سبا جمعه او بازار تود وي.

تا ته به سبا، دلته څه سوغات، واخلم.

هغې و ویل:

مننه کوم.

هسې مې، ټوکې کوې.

هر څه، لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي او بنګړي راته، لا لا مې اخيستي دي.

ته سوچ، مه کوه.

ښه شو چې، په خير راغلې.

زما هېڅ باور نه کېده، چې ته به، راشې.

ښه راغلاست.

بيا خور يې د کوټې نه، و وته.

لږ ځنډ وروسته يې، هغه ته چاى راوړ.

بيا يې نور محمد ته، و ويل:

تا ته کند (قند) راوړم که نبات؟

نور محمد و ويل:

هر څه چې وې او د چاى سره و خوړل شي.

بيا خور يې څه نبات مات او په غاب کې يې، واچول.

غاب يې خپل ورور ته، نږدې کړ.

نورمحمد، پر چاى ښنلو پيل کړ.

ورور يې هم، کوټې ته، ننوت او څه ځنډ وروسته، بل ورور يې هم راورسېد.

خبرې، اترې پيل شوې.

کيسې هم تودې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

هغوی له ورایه د واده کارونه پیل کړي او سر ته یې رسولي وو.

ټول شیان تیار وو.

د واده خرید هم شوی و.

په خبرو خبرو، ماښام شو.

څه نور میلمانه یې هم، د لرې ځایونو نه، ورسېدل.

د شپې ډوډۍ تیاره او بیا وخوړل شوه.

چای هم، پسې و څښل شو.

شپه را ورسېده او ټول بیده شوو.

سهار وختي د لمانځه ادا کولو د پاره، ټول پاڅېدل.

نارینه د باندې جومات ته، لاړل.

ښځو په کور کې، لمنځونه، ادا کړل.

بیا ښځو د سهار چای، تیار کړ.

نارینه هم د جومات نه، راورسېدل.

سهار چای وختي، و څښل شو.

بیا د آشپزانو مشر هم راغی.

هغه هم، چای وڅښه.

څو واړه دېګی د لرې ځایونو راتلونکو مېلمنو د پاره، باندې شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د کور نه د باندې لويې خېمې (تجيرونه) ودرول شوو.

ټغرې، فرش شوې.

د خاصو مېلمنو د پاره، توشکې او بالښتونه هم، راوړل شوو.

سازنده هم بلل شوي، وو.

مګر تر دې وخته، نه وو راغلي.

د واده اصلی مراسم د شپې له خوا وو.

د غرمې ډوډۍ وخوړل شوه، بيا ماسپښين، مازيګر او ماښام شو.

غټ (لوی) ديګي، باندې شوو.

د هرې خوا نه به مېلمانه، راتلل.

سازنده هم، ورسېدل.

مجلس تود، شو.

قطغني سندرې، ملي اتڼ او راز، راز نڅاوې، پيل شوې.

بيا د شپې ډوډۍ، و وېشل شوه.

خاصو مېلمنو، چای و څښل.

بيا ساز پيل او تر نيمې شپې يې، دوام وکړ.

شپه پخه او ساز بند شو.

خلکو، په وتلو پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د نږدې ځایونو مېلمانه، خپلو کورونو ته، لاړل.

یواځې ډېر لږ او نږدې خپل او خپلوانو، الته شپه وکړه.

بیا سبا غرمې نه مخکې یې، ناوې په ډولۍ کې راو سته.

د ناوې راوستو نه وروسته، څه خپل او خپلوان هم پاتې وو.

بیا د ناوې پرانستل (رونمایی) مجلس پیل او هر چا به ناوې ته سوغاتونه، ورکول.

نورمحمد هم هغې او خپل ورور ته اخیستل شوې سوغاتونه، ورکړل.

بیا یې هغوی ته، مبارکي و ویله.

غرمه شوه.

مجلس هم پای ته، ورسېد.

د غرمې ډوډۍ خوړو نه وروسته، پاتې مېلمانه هم، په خپلو موخو پسې لاړل.

نورمحمد، بله شپه هم د ورونو په کور کې، تېره کړه.

سبا یي د ورونو او خور نه، خدای پاماني واخیسته او بېرته، کابل ته روان شو.

ماښام ناوخته هغه، کابل ښار ته، ورسېد.

بیا په پښو کاه فروشي کوڅې لور یې، پر حرکت پیل کړ.

ګړۍ وروسته هغه کوڅې ته، ورسېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

بیا خپلې کوټې ته لاړ، کومه یې چې په ګډ(شریکه) نیولې وه.

څه مو ده نوره هم، تېره شوه.

بیا یې دوېیم ورور، واده وکړ.

درې کاله وروسته خور یې هم، واده شوه.

هر کس (چا) خپل نوی ژوند، پیل کړ.

نورک اکا دهغوی په وادونو کې هم ګډون وکړ او څه ډالۍ (تحفې) به یې په کابل ښار کې اخیستې او هغوی ته به یې ورکوې.

وخت تېرېده.

ملګرو به یې ویل:

نورک اکا!

ته بېخي یواځې (مجرد) پاتې شوې!

چا به ویل:

ته د واحدو(مجردینو) شیخ شوې.

څه وخت ستا د ښځې کولو ګرځول (نوبت) دی؟

مونږ غواړ چې ستا د واده پلو هم، وخورو.

هغه به ویل:

تاسو ولې بې صبره یاست.

نوبت خو زما دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ځکه!

دواړو ورونو او خور مې هم واده کړی او خورا ښایسته او ګلالي، ماشومان لري.

زه هم غواړم د هغو په شان، واده وکړم.

خپله کورنۍ ولرم.

غواړم، ګلالي ماشومان ولرم.

مګر زه!!؟

ستونزه لرم.

ستونزه، د پیسو، نه لرل دي.

د واده د ولور پیسې، نه لرم.

کوښښ کوم، پیسې ټولې او واده پرې وکړم.

کلونه، تېر شوو.

نورک اکا څه پیسې، ټولې کړي.

ملګرو يې هغه ته، يوه انجلي خوښه کړه.

د نورک اکا عمر(سن) ډېر پوخ شوی و.

د ډاکټرنجیب الله حکومت و.

ملګرو يې لاس په کار، شوو.

هغه ته يې رايباري، وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

د نورک اکا له خوا هغوي، ضمانت کوونکی شوو.

هغه ته یې نږدې یوه کور، په کرایه هم ونیو.

کور په زاړه ښار او چنداول سیمې کې، شتون درلود.

کور د اومه خښتو او خټو نه جوړ شوی و.

البته په کور کې دوې کوټې، پخلی خونه، حمام او تشناب هم وو.

کوشنی انګړ یې درلود.

په انګړ کې، یوه د اوبوڅاه هم وه.

د انګړ دروازه ډېره پخوانۍ او د لرګو نه جوړه شوې وه.

کور هم، د کوڅو په منځ کې و.

په ژمي کې د خټو او په اوړي کې به د خاورو او دوړو نه په تنګ و.

درې میاشتې، تېرې شوې.

لمړی یې دسمال واخیست بیا یې ساده کوژده (کوزده) وکړه او درې کاله وروسته یې واده هم، وکړ.

په واده کې یې د هغه ورونو او خور هم ګډون، کړی وو.

څه وخت تېر شو.

هغه ته خدای زوی، ور په برخه کړ.

هغه، ډېر خوشحاله شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

هغه ته د کابل د رسم او رواج سره، د شیرمې شپې (شب شش) ساده مراسم، ونیول.

په هغه مراسمو کې هغه د خوسر (خسر خېلو) او ګاونډیانو ښځو ګډون کړی وو.

څه موده، تېره شوه.

بیا یې خپل زوی، سونت (سنت) کړ.

د سونتی مراسم یې، په خوږې حلوا، تېر کړل.

زوی یې دوې کلن شو.

څه موده وروسته یې دوییم زوی او بیا یوه لور.......... وشوه.

ژوند، تېرېده.

هغه به څه موده په یوه کرایي کور کې او بیا به یې څه موده په بل کرایي کور کې، تېروه.

هغه به کوښښ کوه چې د ښار نږدې سیمو نه، لېرې لاړ نه شي.

د هغه له پاره تګ او راتګ ستوزمن و.

هغه به تل دا سوچ کوه، تر څو داسې کرایي ځای د اوسېدو له پاره غوره کړي، تر څو کاه فروشۍ کوڅې یانې د هغه د دندې ځای ته، نږدې او د موټرو د کرایي ورکولو نه، بې برخې شي.

هغه هره ورځ سهار وختي، خپل کار سیمې ته او ماښام ناوخته، بیرته خپل کورته، ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زامنو يې شاو خوا کاه فروشۍ ته نږدې سيمو کې، کار کاوه.

ځوک يې د الوګانو (کچالانو) چپس پخاوه او خرڅاوه، دوي نور يې د پخوانۍ چارچتي بازار کوڅې کې، چې اوس محال د کهنه فروشي په کوڅې مشهوره ده، راکړه ورکړه درلوده.

هغوي ټول سهار وختي نه تر ماښام ناوخته پورې کار کاوه او پيسې به يې ګټلې.

څه يې په خوراکي توکو، کور کرايې، برېښنا بل، داروګانو او د ژوند اړتيا ورړ، شيانو مصرفه وې.

څه پيسې يې، زېرمه کوې.

اولادونه يې کله نا کله د پيسو ګټلو د پاره، ايران هېواد ته، هم تلل.

اولادونه يې ټول د نورک اکا په شان، خواريکښ وو.

څه وخت تېر شو.

په نظام کې، بدلون راغی.

کورنۍ جګړې پيل شوې.

هغه هم د نورو کابليانو په څېر، د کابل زاړه ښار نه، تېښته وکړه.

د کابل شمالي سيمي ته، د خپلو ماشومانو سره کډه شو.

التبه په يې هم د سرايې شمالي ته څېرمه د څارندوی (پوليس مېنې) تر پوخ سړک، د چرګانو په پېر او پلور بوخت و.

ځوکاله يې د کابل د يوې سيمې نه، بلې سيمې ته کډه کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

پوره څلور کاله يې د کابل په شاوخوا کې، تېر کړل.

نورک اکا، د خپلو زامنو په سوچ کې و.

هغه بېرېده چې د هغه په څېر به، هغوي هم عسکري ته سوق (ګډ) شي.

مګر د بدلونونه سره سم، جبري عسکري خدمت، له منځه لاړ.

جبري عسکري سيستم لړنګ شو.

حالات لړ، لړ په ښه کېدو، شوو.

نورک اکا هم د نورو کابليانو کډوالو په څېر، بېرته د کابل زاړه ښار ته، کډه، وکړه.

لمړی په يوه کور کې چې خاوند (مالک) يې د کابل ښار نه وتي و، په وړيا توګه، خپلې شپې او ورځې تېروې.

څلور کاله يې الته، ژوند وکړ.

يوه ورځ، د کور خاوند راغی.

دروازه يې و ټکوه.

نورک اکا په کور کې، نه و.

دروازې خلاصولو د پاره يې زوی راغی.

دروازه يې خلاصه کړه.

د کور خاوند ته يې سلام، ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د الک سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې و پوښتل:

نورک اکا چېرته دی؟

زوی یې و ویل:

هغه کار ته، تللی دی.

بیا یې و پوښتل:

د کار ځای یې چېرته، دی؟

زوی یې و ویل:

د کاه فروشۍ په کوځې کې دی.

بیا یې الک ته، و ویل:

کولای شې هغه ته، غږ کړې؟

الک و ویل:

هو!

بیا هغه و ویل.

ته لاړ شه هغه ته و وایه چې د څو دکیکو له پاره دلته راشي.

زه به دلته، د هټۍ سره کښېنم.

الک و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

کس (د کور خاوند) هټۍ ته نږدې او هټۍوال ته یې، سلام ورکړ.

هټۍوال هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې و پوښتل:

څه مو په کار وو؟

هغه و ویل:

نه!

د نورک اکا سره مې، کار دی.

کولای شم د هغه د راتګ پورې، دلته انتظار شم؟

هټۍوال و ویل:

هو!

ولې نه!

دا ده!

پر دې څوکۍ، کښېنه.

د کور خاوند، څوکۍ د هټۍ دروازې ته څېرمه کېښوده.

بیا هغه، پرې کښېناست.

هټۍوال هغه ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځبنلو د پاره تود چای په ترموز کې لرم.

د کور خاوند و ویل:

مننه کوم.

همدا اوس مې چای و ځبنه.

څو دکیکې یې لمر ته ډډه و وهه.

له جبه یې اوږده تسبیح، وباسه.

بیا یې په اړولو پیل کړ.

لمر ورته، خوند ورکړ.

څه وخت وروسته، تږی شو.

بیا یې په جبونو کې، لاس و واهه.

څه پیسې یې د جبه، و وېستې.

هټیوال ته یې و ویل:

یوه بوتل خوږې اوبه، راکړه.

هتیوال و ویل:

څه درکړم؟

د کور خاوند و ویل:

څه لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

کولا، فانتا او سپرایت لرو.

د کور خاوند وپوښتل:

کوم یو یې ارزانه دی؟

هټۍوال و ویل:

ټولو بیه یې یوه شان ده.

خوند او رنګ یې بېل دی.

بیا هټۍوال ورته، فانتا ورکړه.

هغه د فانتا سر پوښ خلاص او په څښلو یې، پیل کړ.

په دې وخت کې، نورک اکا هم ورسېد.

نورک اکا د کور خاوند، و پېژاند.

هټۍ ته، نږدې شو.

بیا یې سلام ورکړ.

د روغبړ نه روسته یې نورک اکا ته، و ویل:

د کور حالات (وضعیت)، څنګه دی؟

نورک اکا و ویل:

د پخوا په شان دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د کور خاوند و ویل:

کومه مرستندویه ټولنه به خو د بیا جوړونې د پاره نه وي راغلې؟

نورک اکا و ویل:

نه!

تر اوسه خو نه ده، راغلې.

بیا یې و ویل:

کولای شم کور د نړدې نه، وګورم؟

نورک اکا و ویل:

ولې نه!

ستا خپل کور، دی.

بیا هغه ته یې، د کور ننوتو بلنه ورکړه.

د کور خاوند و ویل.

ته د ننه شه!

وګوره!

څوک نه وي.

نورک اکا، کور ته، د ننه او بیا یې و ویل:

څوک دې، نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د کور خاوند انګړ ته، د ننه شو.

کور او کوټې یې، د نړدې ولید.

د جهادي تنظیمونو په خپل منځي جګړو کې د هغه کور زیان لیدلی او ځو راکټونه په کې، لګېدلي هم وو.

بیا یې نورک اکا ته، و ویل:

ته ځان ته بل کور، و مومه!

زه غواړم، د خپل کور بیا رغونه، وکړم.

نورک اکا و ویل:

دا خو ډېر ښه کار، دی.

زه به ځان ته، بل کور، و موم.

کله چې د بیا رغونې چارې یې خلاصې شوې، بېرته به خپله کډه راوړم.

د کور خاوند و ویل:

سمه ده!

زه خو په کور کې، خرڅه (مصرف) کوم.

وروسته پلان لرم چې، خپل کور، په کرایې، ورکړم.

نورک اکا و ویل:

ما سوچ کوه چې، دا کور به پر ما، وسپارې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه به د کور پالنه هم، وکړم.

څه بوټي او ونې به په کې،هم کښېنوم.

د کور خاوند، و ویل:

زه غواړم کومې پیسې چې په کور کې لږوم، بېرته لاس ته، راوړم.

نورک اکا ویل:

زه غریب سړی او په ښار کې مزدوري، کوم.

د یوه چرګ ګټه هم تر پنځوس افغانیو، ډېره نه وي.

دومره ګټو، چې ویې خورو.

نه په نس ماړه یوو او نه په تن پټ.

نو، کرایه به څرنګه، ورکړو؟

د کور خاوند و ویل:

ستا خوښه!

اوس څوک بې پیسو(مفتې) خبرې هم، نه کوي.

نورک اکا خواشینی، شو.

بیا یې د کور خاوند ته و ویل:

ما ته څه وخت راکړه چې ځان ته، کوم بل کور، و مومم.

د کور خاوند و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

سمه ده!

زه تا ته، یوه میاشت وخت درکوم، تر څو ځان ته، بل ځای پیدا کړې.

هغه و ویل:

سمه ده!

د کور خاوند غوښتل د کور نه د باندې شي.

نورک اکا هغه ته، و ویل:

راځه څو دکیکي په کوټې کې، کښېنه.

زما سره، یوه ګیلاس تریخ چای، وڅښه.

دمه به دې هم، جوړه شي.

هغه و ویل:

مننه کوم.

اوس بل چېرې، کار لرم.

بیا کوم بل وخت چې، نصیب وي، چای به د تا سره وڅښم.

نورک اکا د هغه سره تر دروازې هم لاړ.

د کور خاوند د دروازې نه و وت.

د نورک اکا سره یې خدای پاماني وکړه.

هغه په لارې سیده شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

څټ ته يې هم، و نه کتل.

څه موده تېره شوه.

مياشت په چټکۍ سره، پوره شوه.

نورک اکا و نه توانېد تر څو، کوم بل کور بې له کرايې نه، ومومي.

څو ورځې نه وې تېرې شوې، چې د کور خاوند، بيا راغی.

وخت سهار وختې و.

نوی د سهار لمونځ په جمع، ادا شوی و.

نورک اکا هم د جومات نه، کور خوا ته، روان و.

د کور خاوند، د کور مخې ته، ولاړ و.

سترګې يې پر نورک اکا، و لګېدې.

په غصه شو.

او له ځانه سره يې، څه و ويل:

نورک اکا نږدې شو.

هغه ته يې سلام، ورکړ.

له غصې يې د هغه سلام ته، ځواب ور نه کړ.

نورک اکا خپل لاس د احترام په توګه، وړاندې کړ.

د کور خاوند د نورک اکا لاس ته، ټکان ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا یې په غصه و ویل:

ما خو در ته ویلي و چې کور د یوې میاشتې په ترخ کې وزګار(تش) کړه.

ته، تر اوسه دلته یې.

نورک اکا و ویل:

ما ډېر کوښښ وکړ چې کوم کور، نږدې و مومم خو تر اوسه مې نه دی موندلی.

د کور خاوند و ویل:

دا ستا خپل کار دی.

ما درته یوه میاشت وخت درکړی و.

اوس څو ورځې نورې هم، اوښتې دي.

همدا اوس کور راته ،تش کړه.

زه غواړم سبا وختي، خټګر او ترکاڼ راولم.

نورک اکا هر څه عذر او زاری وکړې، خو کوم ځای یې و نه نیوه.

شاوخوا ګاونډیان او لاروي، راټول شوو.

هغوی هم کوښښ وکړ تر څو د کور خاوند قانع کړي چې کور موندنه د نورک اکا له پاره ساده کار نه دی، ځکه هغه بې وزلی او د کرایې ورکولو توان، نه لري.

خبرو او عذرونو، کومه ګټه را نه وړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا خلکو د کور خاوند نه یې یوه اونۍ نوره هم، وخت واخیست.

هغه په غصه و ویل:

نورک اکا!

دا ځل مې د ګاوندیانو او سپین ږیرو لپاره (په خاطر)، یوه اونۍ وخت درکړ.

په نوې اونۍ کې دې، دلته و نه ګورم.

کوم وخت چې و وتې، کیلۍ هټۍوال ته، ورکړه.

هغه په قهر او غصې، له ځایه و خوزېد او لاړ.

نورک اکا ډېر خواشینی شو.

کورته، د ننه شو.

ښځې یې له هغه وپوښتل:

څنګه شو؟

هغه و ویل:

یوازې یوه اونې وخت راته ، ګاونډیانو اوږد کړ.

بیا هغې و ویل:

خدای مهربانه، دی.

کېدای شي، کوم کور و مومو.

نورک اکا و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له شکه!

کورونه ډېر دي، خو بې له کرايې نه شته.

هغې و ويل:

وګوره!

کوم ارزانه کرايي کور که په دې نږدې ځايونو کې، و مومې.

هغه و ويل:

سمه ده!

ګرځېدل، په کار دي.

زه اوزګار نه يم چې پسې وګرځم.

ښځې يې و ويل:

زه به، پسې وګرځم.

نورک اکا و ويل:

سمه ده!

خو زوی دې هم، د ځانه سره يوسه.

کوښښ وکړه تر ځو کوم ارزانه کور، پيدا کړې.

هغې و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه به، کوښښ وکړم.

بیا د نورک اکا ښځې و ویل:

ته کوټې ته لاړ شه.

زه به چای دم کړم.

ته هم، خپلې دندې، ته ځې.

هغه و ویل:

سمه ده!

نورک اکا کوټې ته د ننه شو.

سوړاوسپلی یې و باسه.

پر توشکې کښېناست.

بالښت یې، څټ ته کېښود.

کوشنئ راډیو یې روښانه (چالانه) کړه.

د خبرونو وخت و.

خبرونو ته یې غوږ و نیو.

په دې ترخ کې، ښځه یې کوټې ته د ننه شوه.

هغې دم کړی چای، په پطنوس کې نیولی و.

نورک اکا ته، نږدې او پطنوس یې، د هغه په مخ کې، کېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا یې د الماریٔ نه د ډوډیٔ دستر خوان، راواخیست او نورک اکا مخې ته یې اوار کړ.

کندانی (قنداني) یې را واخیسته او یوه کاچوغه بوره یې په یوې پیالې کې واچوه.

بیا یې د چایجوش نه چای، په پیالې کې واچوه او نورک اکا مخې ته یې کېښود.

نورک اکا هم د چای په ښځلو، پیل کړ.

سهار وختیٔ و.

د هغه څه ماشومان لا هم، بیده وو.

مشر زوی یې هم دستر خوان ته، کښېناست او پر چای ښځلو یې پیل کړ.

چای، و ښځل شو.

نورک اکا او مشر زوی یې، له ځایه پاڅېدل او د کوټې نه، و وتل.

خپل بوټان یې په پښو او واسکټونه یې، سم کړل.

بیا د کوره و وتل او دندې خوا، روان شوو.

هغوی خورا خپه او ټوله ورځ یې په سوچونو کې، تېره کړه.

چندان سوداییې، هم و نه کړه.

ورځ پرېږ، په سختیٔ تېره شوه.

نورک اکا، ماښام ناوخته، کور ته ستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د شپې ډوډۍ تیاره وه.

ښځې يې د الګانو پیاوه، پخه کړې وه.

نورک اکا خپلې ښځې ته و ویل:

ته خو به د کور لټونې د پاره نه وې وتې؟

هغې و ویل:

وتلې وم.

ټوله ورځ، په نږدې کوڅو کې و ګرځېدم.

نن خو تش لاس، بېرته کورته راغلم.

ډېرى ښځو راته وعده راکړه، چې راسره مرسته وکړي.

بیا نورک اکا و ویل:

ما هم، خپلو ملګرو ته، و ویل.

هغوی هم زما سره وعده وکړه تر څو په لنډه موده کې یوه ارزانه کور و مومي.

توکل په خدای!

بیا، ښځې يې و ویل:

کتغ تود دی.

څه وکړم؟

نورک اکا و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ماشومان ټول په کور کې دي؟

هغې و ويل:

هو!

سمه ده!

کتغ و باسه، چې ويې خورو.

بيا يې زياته کړه.

د نن ورځې تولکي پلو هم، بې خونده و.

چاي مې هسې له ياده، و وت.

ډېر بې چورته (چرته) وم.

ښځې يې و ويل:

چورت (چرت) مه وهه.

هر څه د خدای په لاس کې دي.

خدای به رڼايي کړي.

نورک اکا و ويل:

بې له شکه.

بيا يې خپل زوی ته، و ويل:

د لاس منځلو اوبه راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

هغه پاڅېد.

کوزه او لګن (چلمچي) یې راوړ او د کورنۍ د غړو په لاس منځلو یې، پیل کړ.

لمړی یې خپل پلار ته اوبه واچوې او وروسته د کورنۍ، نورو غړو ته.

د نورک اکا لور، دسترخوان اوار کړ.

د پل خشتي جومات تر څنګ کومي وچې او ارزانه ډوډۍ نورک اکا اخیستې وې پر دسترخوان کېښودې.

په دې ترخ کې د نورک اکا ښځې ماشومانو ته غږ کړ.

راځئ!

کاسې کور ته یوسې.

پیاوه، توده خوند کوي.

بیا ماشومانو په چټکۍ سره، کاسې ویوړې او پر دسترخوان یې کېښودې.

نورک اکا او نورو د وچو ډوډیو پر ماتولو، پیل کړ.

هغوی به ډوډۍ ماتوې او د پیاوې په کاسو کې به یې اچوي.

کاسې ډکې شوې.

لږ ځنډ وروسته د نورک اکا ښځې د الوګانو (کچالانو) غاب راوړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

غاب يې د دسترخوان په منځ کې کېښود، تر څو د ټولو لاس ورته ورسيږي.

ډوډۍ په خوند سره پيل شوه.

نورک اکا به کله ډوډۍ خوړه او کله به په سوچ کې ډوبېده.

ډودۍ خلاصه او دستر خوان، ټول شو.

نورک اکا شکر، و ويست.

بيا څه ځنډ وروسته، ښځې يې چاى راوړ.

هغوى، چاى وڅښل.

د کور مونديې کيسې، رواني وې.

شپه پخه او ډېرى ماشومان، بيده شوو.

پر نورک اکا هم خوب، راغى.

پر توشکې و غزېد.

بالښت يې تر سر لاندې، کېښود.

سوړ اوسېلي يې و باسه.

بيا په سوچونو کې، ډوب شو.

ځنډ وروسته هغه هم، بيده شو.

سهار وختې د چرګانو آذانونو، کوم چې هغه په کپسونو(قفسونو) کې ساتلي و، راويښ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

سترګې يې و مښې.

له ځايه، پاڅېد.

بيا انګړ او وروسته، حمام ته لاړ.

اودس يې وکړ.

بيا د کور نه، و وت.

ځان يې د سهار لمونځ جمع ته، ورساوه.

مشر زوی يې هم ور سره و.

د لمانځه نه وروسته، ځينو سپين ږيرو ته يې د خپل د کور ستونزې و ويلې.

هغوی هم وعدې وکړې تر څو، د هغه سره په کور موندنې کې، مرسته وکړي.

دوې ورځې نورې هم، تېرې شوې.

د نورک اکا ښځه سهار و ختي د چای څښلو نه وروسته، د کور لټولو د پاره، و وته.

اخوا ديخوا و ګرځېده.

يوه خورړنه يې مخې ته، راغله.

هغې ته يې سلام ورکړ.

هغې هم، سلام ته، وعليکم و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د نورک اکا ښځې ته ، زېرى ورکړ.

هغې و ویل:

ښه شو چې له تا سره مې ولیدل.

که نه، غوښتل مې ستا کورته، راشم.

ښه شوه ،پر مخه راغلې.

ما تاسو ته په ارزانه، یوه کور موندلی دی.

راځه چې، هغه وګورو.

په کیسو، کیسو هغوی کرایي کورته، ورسېدل.

د کور کیلۍ د ګاونډ په کور کې وې.

خورږنه یې مخکې شوه او د ګاونډ کور دروازه یې وټکوه.

یوه الک دروازې ته، راغی.

دروازه یې خلاصه او ښځو ته یې سلام واچوه.

هغو هم د الک سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې ترې وپوښتل.

مور دې په کور کې ده؟

هغه و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې و ویل:

کولای شو د ننه راشو؟

الک و ویل:

تاسو دلته ودرېږئ!

زه به مې مور ته، غږ کړم.

الک کور ته، د ننه شو.

هغوی د دروازې تر څنګ، ودرېدې.

څو د کیکې نه وې تېرې شوې چې، د الک مور دروازې ته راغله.

د ښځو سره یې سترې مشې وکړه.

د نورک اکا د ښځې خوررېنه یې و پېژانده.

بیا یې هغوی ته د کور د ننوتو او چای څښلو، بلنه ور کړه.

هغوی و ویل:

مننه کوو.

خور رېنه مې غواړی، ګاونډ کرایي کور وګوري.

د الک مور و ویل:

سمه ده!

زه به، کیلۍ را واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

هغوی و ویل:

سمه ده!

مونږ به، په انګړ کې ودرېږو.

د الک مور، کوټې ته ننوته.

بیا په چټکۍ سره د باندې او کیلۍ یې هغوی ته، وښودې.

بیا هغه د مخه شوه او ښځو ته یې و ویل:

راځې چې، ځو.

بیا یې خپل زوی ته و ویل:

دروازه بنده کړ، چې چرګان و نه وځي.

الک و ویل:

سمه ده!

مورې!

هغوی ټول د انګړ نه و وتې او کوڅې ته شوې.

بیا د کرایي کور ته، ورسېدې.

د الک مور کیلۍ د دروازې په کلپ (قفل) کې د ننه او کلپ یې خلاص کړ.

بیا یې دروازه ټېله او د ننه خوایې، خلاصه کړه.

پر ښځو یې، غږ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

راځئ!

هغوی هم کوشني انګړ ته، د ننه شوې.

بیا یې د کوټو په لیدو، پیل کړ.

کوټې یې و کتې.

وروسته یې د الک د مور نه و پوښتل:

کرایه یې څو ده؟

هغې و ویل:

زه نه پو هیږم.

کرایه یې، زما مېړه ته څرګنده ده.

بیا یې و پوښتل:

مېړه دې څه وخت کور ته راځي؟

هغې و ویل:

هغه په حکومت کې مامور دی.

هره ورځ، وروسته له څلورو بجو، کور ته، راځي.

د نورک اکا ښځې، و ویل:

سمه ده!

مننه کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه به نورک اکا ته و وایم چې سبا پنځه بجې ستاسو، کور ته، راشي.

د الک مور، و ویل:

سمه ده!

زه به د الک پلار ته و وایم چې سبا کوم وخت چې کورته راغی، د باندې لاړ نه شئ.

بیا یې ښځو ته و ویل:

راځئ!

د باندې شو.

هغوی د کور نه، و وتل.

بیا د الک مور دروازه، وتړه.

کیلۍ یې په جب کې واچوې او د ښځو سره بېرته، خپل کور خوا ته روانه شوه.

کورته، ورسېده.

بیا د نورک اکا ښځې او د هغې خورڼي ترې خدای پاماني واخیسته.

د الک مور خپل کور ته، د ننه شوه.

د نورک اکا ښځه او د هغې خور ړنه هم خپلو کورونو خوا، روانې شوې.

په یوه ځای کې یې، یوې د بلې نه خدای پاماني واخیسته او هر یوه خپلو کورنو ته، ستنې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د نورک اکا ښځه خوشحاله شوه.

وخت تېر او ماښام نا وخته شو.

نورک اکا کور ته، راغی.

هغه په سوچ کې و.

ښځې یې و ویل:

پوهیږې!!

نن مې یوه کور، ولید.

زمونږ د پاره ډېر ښه او مناسبه دی.

ما هغه کور د نږدې نه، ولید (وکوت).

کیلۍ یې د ګاونډ کورښځې سره وې.

نورک اکا وپوښتل:

کرایه یې څو ده؟

هغې و ویل:

ګاونډ ته څرګنده ده.

د ګاونډ ښځې و ویل:

سبا وروسته له څلوربجو نه، نورک اکا ولیږه، چې زما د مېړه سره خبرې وکړي.

هغه و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

ځوک به زما سره لاړ شي؟

ښځې يې و ويل:

ته، کورته راشه، زه به درسره لاړه شم.

نورک اکا و ويل:

سمه ده!

سبا به وختي، کورته، راشم.

نورک اکا، خوشحاله شو.

شپه د تل په څير، تېره او سبا شو.

نورک اکا وختي کارته، لاړ.

بيا مازيګر کورته، ستون شو.

ښځه يې د هغه سره د کراي کور ګاونډ ته، لاړه.

دروازه يې وټکوه.

بيا هماغه الک، دروازې ته راغی.

نورک اکا وپوښتل:

پلار دې کورکې دی؟

هغه و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو!

هغه په کور کې دی.

بیا یې هغه ته، و ویل:

پلار ته دې غږ، کړه.

د ګاونډ کور د کرایې په هکله ترې پوښتنه کوم.

هغه و ویل:

سمه ده!

زه به ورته، غږ کړم.

الک کورته، د ننه شو.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چې د الک پلار دروازې ته، راغی.

د سترې مشي نه یې وروسته، وپوښتل:

څه خدمت کولای شم.

نورک اکا و ویل:

زما ښځه پرون د ستا د ښځې سره یې ګاونډ کور، لیدلی و.

مونږ غواړو هغه په کرایه و نیسو.

بیا د الک پلار و ویل:

تاسو پوهیږئ، چې کرایه یې څومره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا و ویل:

نه!

ګاونډ و ویل:

۸۰۰ اته سوه افغانۍ په میاشت کې ده.

نورک اکا و ویل:

کرایه یې لوړه ده.

زه یوه غریب سړی یم.

د کاه فروشي په کوڅې کې، چرګان خرڅوم.

دومره وس، نه لرم.

ګاونډ و ویل:

د څو افغانیو وس لرې چې زه یې خاوند ته ، و وایم.

نورک اکا و ویل:

۴۰۰ څلور سوه افغانۍ.

بیا د الک پلار و ویل:

زه به ستا په برخې کې، د کور خاوند ته، و وایم.

ډېر به کوښښ وکړم چې دا کور تا ته په کرایه درکړي.

نورک اکا و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ته کوښښ وکړه، خدای مهربانه دی.

د الک پلار و ویل:

سمه ده!

زه ستا ستونزي، هغه ته و وایم.

ته سبا همدا وخت، راشه!

توکل په خدای!

بیا نورک اکا د هغه نه خدای پاماني واخیسته او د ښځې سره تر کوره لاړ.

ښځه یې کور ته د ننه او نورک اکا بېرته د کاه فروشۍ کوځې ته، سیخ شو.

کار ځای ته، ورسېد.

تر ماښامه، لګیا وه.

ماښام نا وخته بېرته، کورته راغی.

هغه لږ خوشحاله و.

د کرایې کور نیولو، هڅې روانې وې.

شپه تېره، بیا سهار وختي، دندې ته لاړ.

مازیګر د کرایي کور ګاونډ یې په کوځې کې ولید او د هغه یې وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه شو؟

هغه و ويل:

د کور خاوند راضي نه و.

ما کوښښ وکړ.

ستا د بې وزلي او ستونزو کيسه مې هغه ته، وکړه.

هغه و منه.

بيا نورک اکا و ويل:

کله کولای شم، کډه راوړم؟

ګاونډي و ويل:

سر له سبا!

هر کله، وغواړې.

بيا نورک اکا و ويل:

سمه ده!

مننه کوم.

کولای شم کيلۍ تر لاسه کړم؟

ګاونډي و ويل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

خو کیلۍ په کور کې دي.

راځه!

کور ته لاړ شو.

زه به کیلۍ تا ته درکړم.

نورک اکا ډېر خوشحاله شو.

بیا د ګاونډ سره، تر کوره لاړ.

ګاوند نورک اکا ته، د چای څښلو بلنه ورکړه.

نورک اکا و ویل:

مننه کوم.

کوم بل وخت به چای در سره وڅښم.

بیا ګاونډ خپل کور ته د ننه شو.

نورک اکا د دروازې څټ (شا) ته ودرېد.

څو دکیکې وروسته، ګاونډ را و وت.

کیلۍ یې نورک اکا ته، ورکړې.

بیا یې هغه ته، و ویل:

د کور ساتنه به کوې.

د ژمې په وخت کې د بامونو واوره به، هرو مرو توګې (پاکوې).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

د خپل د کور په شان به یې پالنه وکړم.

بیا یې د ګاونډ نه، خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته، په خوشحالۍ سره روان شو.

خوشحاله کور ته ننوت او ښځې ته یې و ویل.

بلا یې، بلا !

زما یقین نه راته چې ته به، کور پیدا کړې.

اوس دې منم.

هغه په خندا شوه.

بیا یې و ویل:

ګیدړ دې له پامه ځناور، نه راځي؟

نورک اکا و ویل:

ګیدړ مه یادوه چې پیدا نه شي.

بیا به، چرګان وخوري.

ښځې یې، و ویل:

ته د څه د پاره یې؟

ته یې، مه پرېږده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

بیا یې ښځې ته، و ویل:

سبا به تاسو د ماشومانو سره د کور کالي او لوښي ټول (غونډ) کړئ.

زه به هم ماسپښین، راشم.

یوه لاسې غټ ګاډی به راولمو تر څو شیان په کې بار او نوي کورته کډه وکړ،.

هغوی نوی کور ته کډه وکړه.

وختونه تېرېدل او ماشومان هم لوېدل.

لمړی، هغه خپل مشر زوی ته، کوژده وکړه.

دوې کاله وروسته هغه ته یې، واده وکړ.

بیا ټولو په ګډه، پیسې ټولوې.

څو کاله نور هم، تېر شوو.

بیا یې دوېیم زوی ته کوژده (کوزده) وکړه.

درې کاله ورسته یې هغه ته هم، واده وکړ.

بیایې یوه لور کوژده او څنډ وروسته، واده شوه.

د هغې خوسرګنی (خسرګنۍ) کور، په فاریاب کې وو.

هغه اوس په فاریاب ولایت کې، ژوند کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

هغه، څو ماشومان هم لري.

کال وروسته يې بله لور هم کوژده او دوې کاله وروسته يې واده کړه.

هغه، ډېر خوشحاله دی.

زامنو يې، عسکری نه ده کړې.

اوس محال هغه ۴ څلور زامن او درې لورګانې لري.

درې زامنو او درې لورګانو يې، ودونه کړي دي.

د هغه په وينا سن يې تر اتياوو اوښتی دی.

نورک اکا د خپل يوه زوی سره ګډ د باغ قاضي سيمې په نواب کوڅې کې، ژوند کوي.

هغه ډېر تکړه او پر تجارت يانې د چرګانو په پلور او پېر کي خورا چابکه او مهارت لري.

اوس هم د ځوانۍ په څېر وختي راځې او تر ناوخته، کاه فروشۍ کوڅې کې، پر کاراوبار لګيا او بوخت وي.

د هر چاه سره، ښه سلوک لري.

هغه خوشحاله او په خندا د خلکو سره، خبرې کوي.

هغه د ښه صحت نه برخه من دی.

د کرونا مريضي يې هم، تېره کړې ده.

هيچا د هغه سره مالي مرسته، نه ده کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه هم، هغه د شلو کلونو نه را په دېخوا پېژنم.

کله ، نا کله دهغه نه بهرني چرګان، بتې (بتکې) او کيکرې په مناسبه بيه، پېرم.

هغه کار کوي او په خوشحالۍ سره، ژوند تېروي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان، بر بر در فن معماری و معماری
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پيل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو ښونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادي (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د میني تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سیلاب (پښتو ناول)
٦٧. خوارېکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهید (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
۲. لیونی لېوه
۳. د خاورو لاندې ښار
۴. سپین کارغه
۵. سور تنور
۶. خږه بیزو
۷. بندي مرغه
۹. بې وخته باران
۱۰. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Noorak Ancle

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: July -August /2026

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library